

**HRVATSKI ZAVOD ZA
MIROVINSKO OSIGURANJE
SREDIŠNJA SLUŽBA**

A. Mihanovića 3, 10000 Zagreb

telefon 01 45 95 500, telefaks 01 45 95 063, p.p. 664

KLASA: UP/II 140-02/25-01/03161320675

URBROJ: 341-99-05/3-25-5730

Broj spisa: 16658

Datum: 13. veljače 2026.

Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, Središnja služba, u predmetu žalbe Vinka Horvata iz Varaždina, OIB: 27565860337, protiv rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Varaždinu, KLASA: UP/I 140-02/25-01/03161320675, URBROJ: 341-20-05/3-25-22782, broj spisa: 4556 od 3. srpnja 2025., prema odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine, broj - 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21 i 119/22, skraćeno: ZOMO), članka 112., 127. i 174. stavka 1. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine, broj 96/25) i članka 15. Statuta Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (Narodne novine, broj 155/25), donosi sljedeće

RJEŠENJE

Žalba se odbija.

OBRAZLOŽENJE

Pobijanim rješenjem zahtjev Vinka Horvata, rođ. 29. lipnja 1943., da mu se prizna pravo na starosnu mirovinu i odredi najviša mirovina prema odredbama Zakona o hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji koji se primjenjuje od 1. siječnja 2019. odbijen je kao na zakonu neosnovan.

Protiv navedenog rješenja žalitelj je pravodobno podnio žalbu u kojoj navodi da je istim nezadovoljan. Navodi da svo vrijeme od umirovljenja do danas nije jasno zbog čega mu se isplaćuje najviša mirovina umjesto zarađene i to najviša mirovina u ograničenom iznosu, te po kojim zakonskim odredbama mu se isplaćuje najviša starosna mirovina. Ističe da je bio zaposlen na poslovima savjetnika pomoćnika ministra, te ukazuje na odredbu članka 68. ranije važećeg Zakona o unutarnjim poslovima. Citira i članak 28. stavak 1. i 2. Zakona o hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji (Narodne novine, broj - 121/17, 98/19, 84/21, skraćeno: ZOHBDR) te članak 1.a i članak 2. Zakona o najvišoj mirovini (Narodne novine, broj - 162/98, 82/01). Tvrdi i da mu u staž osiguranja nije uračunato vrijeme sudjelovanja u Domovinskom ratu, odnosno 1677 dana u obrani suvereniteta Republike Hrvatske. Tvrdi da ima pravo da mu se najviša mirovina određuje prema odredbama ZOHBDR-a, s time da najviša mirovina ne može biti viša od dvije svote najviše mirovine određene prema odredbama članka 1. i 2. Zakona o najvišoj mirovini za 40 godina mirovinskog staža. Uz žalbu dostavlja potvrdu Ministarstva hrvatskih branitelja da ima priznat status hrvatskog branitelja iz Domovinskog rata – dragovoljca sa 1677 dana sudjelovanja u obrani suvereniteta Republike Hrvatske u borbenom sektoru.

U vezi s navedenim razlozima predlaže se da se pobijano rješenje poništi te da se donese drugo odgovarajuće rješenje u skladu sa žalbenim navodima.

Žalba nije osnovana.

Nakon obavljenog uvida u cijeli predmet utvrđeno je da je žalitelju, radniku na određenim poslovima u organima unutrašnjih poslova – pravosuđa, rješenjem bivšeg Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske (skraćeno: RFMIORH), Područne službe u Varaždinu broj MS-59430 od 5. rujna 1995. priznato, počevši od 1. siječnja 1995. pravo na starosnu mirovinu u smislu članaka 103. do 106. ranije važećeg Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju (Narodne novine, broj - 26/83, 5/86, 42/87, 34/89, 57/89, 40/90, 9/91, 26/93, 96/93, 44/94 i 59/96, skraćeno: ZOMIO) i članka 70. ranije važećeg Zakona o unutrašnjim poslovima (Narodne novine, broj - 55/89 i daljnje izmjene i dopune).

Navedeno rješenje poništeno je rješenjem RFMIORH, Centralne službe u Zagrebu, KLASA: 140-02/98-01/Ž-336375, UR.BR.: UP-II-341-99-03/1-98-359 od 1. travnja 1998., donesenim nakon presude Upravnog suda Republike Hrvatske, Broj: Us-1225/1996-4 od 16. listopada 1997., te je predmet vraćen Područnoj službi radi donošenja novog rješenja.

U izvršenju rješenja Centralne službe u Zagrebu od 1. travnja 1998. doneseno je privremeno rješenje Područne službe u Varaždinu broj MS-59430 od 5. svibnja 1998. kojim je žalitelju priznato, počevši od 1. siječnja 1995. pravo na starosnu mirovinu i određena isplata akontacije u svoti od 2.946,04 kn mjesečno.

Nadalje, rješenjem Područne službe u Varaždinu broj 4556 od 5. lipnja 1998. žalitelju je određena, počevši od 1. siječnja 1995. starosna mirovina u iznosu od 3.032,54 kn mjesečno, umjesto koje je određena isplata najviše starosne mirovine u svoti od 2.946,04 kn mjesečno.

Isplata najviše mirovine bila je određena sukladno odredbi članka 93.a ZOMIO-a, koja je propisivala da najviša starosna mirovina iznosi 85% od prosječnog mjesečnog čistog osobnog dohotka svih radnika zaposlenih u Republici Hrvatskoj u protekloj godini prema službenim statističkim podacima, povećanog za četiri puta, a usklađuje se prema odredbama članka 121. ovoga Zakona.

Žalba na navedeno rješenje od 5. lipnja 1998. odbijena je rješenjem Središnje službe broj 16658 od 12. kolovoza 2002., u kojem je detaljno obrazložen način izračuna svote najviše mirovine kao i način njenog daljnjeg usklađivanja, te je obrazloženo da nema osnove za određivanje veće svote najviše mirovine od one koju žalitelj prima.

Navedeno rješenje Središnje službe potvrđeno je presudom Upravnog suda Republike Hrvatske, Broj: Us-7971/2002-6 od 31. svibnja 2007.

Ističe se i da je navedenim rješenjem od 5. lipnja 1998. u ukupan mirovinski staž žalitelja uračunato razdoblje sudjelovanja u Domovinskom ratu od 30. svibnja 1990. do 31. prosinca 1994. u dvostrukom trajanju 12/24. Stoga se ukazuje neosnovanim žalbeni navod žalitelja da mu u staž osiguranja nije uračunato vrijeme sudjelovanja u Domovinskom ratu, odnosno 1677 dana u obrani suvereniteta Republike Hrvatske.

U vezi žalbenog navoda žalitelja da nije jasno zbog čega mu se isplaćuje najviša mirovina umjesto zarađene, ističemo da je žalbeni navod neosnovan. Naime, odredbom članka 175. stavka 2. ZOMO-a propisano je da se korisnicima prava na starosnu mirovinu, prijevremenu starosnu mirovinu, invalidsku mirovinu, obiteljsku mirovinu, najnižu mirovinu, zaštitni dodatak uz mirovinu, doplatka za pomoć i njegu kao i na novčanu naknadu zbog tjelesnog oštećenja, najnižu mirovinu, koji su ta prava ostvarili prema propisima o mirovinskom i invalidskom osiguranju koji su važili do stupanja na snagu ovoga Zakona, osiguravaju ta prava i nakon toga dana u istom opsegu i usklađuju se prema ovome Zakonu.

Dana 23. svibnja 2025. žalitelj je podnio zahtjev za određivanje najviše mirovine prema odredbama Zakona o hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji (Narodne novine, broj - 121/17, 98/19, 84/21, 156/23, skraćeno: ZOHBDR), citirajući članak 1.a stavak 2. Zakona o najvišoj mirovini (Narodne novine, broj 162/98, 82/01) koji propisuje da svota najviše mirovine iz stavka 1. ovoga članka ne može biti viša od dvije svote najviše mirovine određene prema odredbama članka 1. i 2. Zakona o najvišoj mirovini (Narodne novine, broj 162/98) za 40 godina mirovinskog staža. Navedeni zahtjev je pobijanim rješenjem odbijen kao na zakonu neosnovan.

Napominjemo da je odredbom članka 52.a stavka 1. ZOHBDR-a propisano da hrvatski branitelji iz Domovinskog rata ili dragovoljci iz Domovinskog rata kojima je taj status ili dodatni dani sudjelovanja u obrani suvereniteta Republike Hrvatske u borbenom sektoru priznati nakon što su već ostvarili mirovinu prema Zakonu o mirovinskom osiguranju ili ovome Zakonu odnosno prijašnjem općem propisu o mirovinskom osiguranju ili prijašnjem propisu o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata, imaju pravo da im se ta mirovina ponovno odredi prema ovome Zakonu, odnosno uz primjenu ovoga Zakona, ako im je to povoljnije i ako ispunjavaju uvjete određene ovim Zakonom.

Odredbom članka 52.c stavka 1. ZOHBDR-a propisano je da hrvatski branitelji iz Domovinskog rata, pripadnici borbenog sektora, i članovi obitelji hrvatskog branitelja iz Domovinskog rata, pripadnika borbenog sektora, koji su korisnici mirovine ostvarene prema ZOMO-u ili općim propisima iz mirovinskog osiguranja koji prethode tom propisu, imaju pravo podnijeti zahtjev za određivanje novog iznosa mirovine uz primjenu članaka 27., 35. ili 48. ovoga Zakona.

Dakle, odredbama ZOHBDR-a, uključujući i nove izmjene i dopune koje su stupile na snagu 31. srpnja 2021., nije propisano ponovno određivanje mirovine korisnicima mirovine koji su to pravo ostvarili prema drugom posebnom propisu.